

Forligsmandsloven taler om „samfundsøkonomiske hensyn“. Det er efterhånden blevet klart for flere og flere lønarbejdere, hvad „samfundsøkonomiske hensyn“ rent faktisk betyder: hensyn til kapital-ejernes profitkrav. Dette vil enhver forligsmand tage hensyn til, ellers vil han sætte sig ud over de såkaldte samfundsøkonomiske hensyn. Og det ville jo være det stik modsatte af, hvad der er statsmagtens rolle i det kapitalistiske samfund. Den statslige forligsmandsinstitution er med andre ord ikke en uvildig mæglingsinstans.

Der er større og større forståelse herfor på arbejdspladserne og i visse dele af lønarbejdernes organisationer. Det er vor opfattelse, at de aftaler, der indgås på arbejdsmarkedet, bør hvile på princippet: forhandling — aktion.“

Ved 1. behandling pegede *arbejdsministeren* bl. a. på, at forligsmandsloven var en del af det arbejdsretlige system, og at denne lov spillede en væsentlig rolle i samarbejdsforholdet mellem arbejdsmarkedets parter. Det havde da også været et gennemgående træk i udviklingen af disse regler, at ændringer i lovgivningen var sket enten ved direkte inddragelse af de faglige organisationer i revisionsarbejdet eller på grundlag af forudgående aftaler mellem arbejdsmarkedets parter. Han kunne derfor ikke gå ind for en ophævelse af forligsmandsloven, og en revision af loven måtte ske på grundlag af resultatet af det igangværende udvalgsarbejde. Heller ikke ordførerne fra S, V, FP, RV, KF og KrF kunne støtte lovforslaget, om end *Bay* (FP) kunne tilsige forslagsstillerne et positivt arbejde i udvalget med henblik på at „tage de værste skønhedspletter væk fra lovene om disse spørgsmål“. Derimod kunne *Henning Philipsen* (SF) og *Jørgen Jensen* (DKP) støtte lovforslaget.

I den af arbejdsmarkedsudvalget afgivne *betænkning* hed det bl. a.:

„Da ordføreren for forslagsstillerne under udvalgsbehandlingen har tilkendegivet, at man på baggrund af, at det af 1. behandling klart fremgik, at der ikke ville være flertal for en gennemførelse af lovforslaget, ikke ønskede en egentlig drøftelse af lovforslaget med udvalgets øvrige medlemmer, indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.“

Ved 3. behandling forkastedes lovforslaget med 126 stemmer mod 15 (SF, DKP og VS).